

Ωδή α'

Κύ-μα-τι θα-λάσ- - -σης, τον κρύ-ψαν-τα πά-λαι,

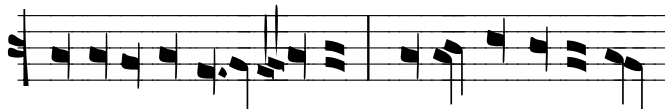
δι- ώκ-την τύ- -ραν- -νον, υ-πό γής έ-κρυ-ψαν,

τών σε-σωσ-μέ-νων οι Παί-δες, αλλ' η-μείς ως αι Νε-ά-νι-δες,

τώ Κυ-ρί-ω ά-σω-μεν. Εν-δό-ξως γάρ δε-δό-ξα- - -σαι.

Κύ-ρι-ε Θε-έ μου, εξ- ό- -δι-ον ύμ-νον,

καί ε- -πι- τά- φι- - -ον, ω-δήν σοι ά-σο-μαι,

τώ τή τα-φή σου ζω-ής μοι, τάς εισ-ό-δους δι- α-νοί-ξαν-τι,

καί θα-νά-τω θά- να-τον, καί Ά-δην θα-να-τώ-σαν- - τι.

Άνω σε εν-θρό-νω, καί κά-τω εν τά-φω,

τά υ-περ-κόσ-μι- - - -α, καί υ-πο- - -χθό-νι-α,

κα-τα-νο-ούν-τα Σω-τήρ μου, ε-δο-νεί-το τή νε-κρώ-σει σου,

υ-πέρ νούν ω-ρά-θης γάρ, νε-κρός ζω-αρ-χι-κώ- τα- - -τος.

ί-να σου τής δό- - - -ξης, τά πάν-τα πλη-ρώ-σης,

κα-τα-πε-φοί- τη- - -κας, εν κα-τω-τά- - -τοις τής γής,

α-πό γάρ σου ουκ εκ-ρύ-βη, η υ-πό-στα-σίς μου η εν Α-δάμ,

καί τα-φείς φθα-ρέν-τα με, και-νο-ποι-είς, Φιλ-άν-θρω- -πε.

Ωδή γ'

Σέ τόν ε- πί υ-δά-των, κρε-μά-σαν-τα πά-σαν τήν γήν ασ-χέ- - τως,

η Κτί-σις κα- - τι-δού-σα, εν τώ Κρα-νί- - ω κρε-μά- με- - νον,

θάμ-βει πολ-λώ συν-εί-χε-το.

Ουκ έσ-τιν ά- -γι- - - ος πλην σου Κύ-ρι-ε, κραυ-γά-ζου- - σα.

Σύμ-βο-λα τής τα-φής σου, πα-ρέ-δει-ξας τάς Ο-ρά- σεις πλη-θύ- - - νας,

νύν δέ τά κρύ- -φι-ά σου, θε-αν-δρι-κώς δι- ε- τρά-νω- - σας,

καί τοίς εν Ά-δη Δέσ-πο-τα,

Ουκ έσ-τιν ά- -γι- - - ος πλην σου Κύ-ρι- ε, κραυ-γά-ζου- - σιν.

Ἦ-πλω-σας τάς πα-λά-μας, καί ἡ-νω-σας τά τό πρίν δι- -ε- στώ- - τα,

κα-τα- στο- λή δέ Σώ-τερ, τή εν σιν-δό- - νι καί μνή-μα- - -τι,

πε-πε-δη-μέ-νους έ-λυ-σας.

Ουκ έσ-τιν ά- -γι- - - ος πλην σου Κύ-ρι- ε, κραυ-γά- ζον- -τας.

Μνή-μα-τι καί σφρα-γί-σιν, α-χώ-ρη- τε συν-ε-σχέ-θης βου-λή- - -σει,

καί γάρ τήν δύ- -να-μίν σου, ταίς εν-ερ-γεί- -αις ε- γνώ- - ρι- - -σας,

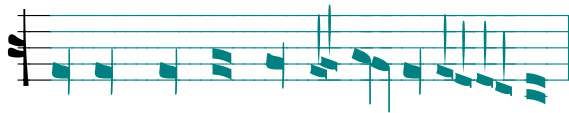

θε-ουρ-γι-κώς τοίς μέλ-που-σιν,

Ουκ έσ-τιν ά- -γι- - - ος πλην σου Κύ-ρι- ε, φιλ-άν-θρω- -πε.

Ωδή δ'

Τήν εν Σταυρώ σου θεί-αν κέ-νω- - -σιν,

Προ-ο-ρών Αβ-βα-κούμ εξ-ε-στη-κώς ε-βό-α.

Σύ δου-νασ-τών δι- -έ- - κο- - - ψας κρά-τος Α-γα-θέ,

ο-μι- λών τοίς εν Α- δη, ως παν-το-δύ-να- - -μος.

Εβ-δό-μην σή-με- -ρον η-γί- -α- σας,

ήν ευ- λό- - - -γη-σας πρίν, κα-τα-παύ-σει τών έρ-γων,

πα-ρά-γεις γάρ τά σύμ- παν- - τα, καί και-νο-ποι-είς,

σαβ-βα-τί- - - - ζων Σω-τήρ μου, καί αν-ακ-τώ-με- - -νος.

Ρω-μα-λαι- ό- τη- - τι τού κρείτ-το- νος,

εκ-νι- κή- - -σαν-τός σου, τής σαρ-κός η ψυ-χή σου,

δι' ή ρη-ται σπα-ράτ- του- - -σα, άμ-φω γάρ δεσ-μούς,

τού θα-νά- - -του και Ά-δου, Λό-γε τώ κρά-τει σου.

Ο Ά-δης Λό-γε συν-αν-τή-σας σοι,

ε-πι-κράν- - θη, βρο-τόν ο-ρών τε- θε- - -ω-μέ-νον,

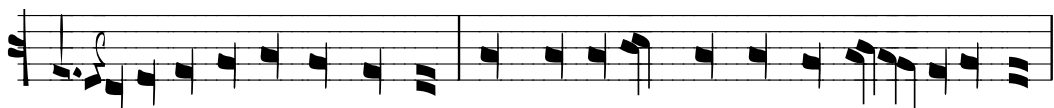

κα-τά-στικ-τον τοίς μώ- -λω- - - ψι, και παν-σθε-νουρ-γόν,

τώ φρικ-τώ τής μορ-φής δέ, δι-α-πε-φώ-νη- - κεν.

Ωδή ε'

Θε- -ο-φα-νεί-ας σου Χρι-στέ, τής πρός η-μάς συμ-πα-θώς γε- -νο-μέ-νης,

Η-σα-ϊ-ας φώς ι-δών αν-έ-σπε-ρον, εκ νυκ-τός ορ-θρί-σας ε-κραύ-γαζεν.

Α-να-στή- - - σον-ται οι νεκ-ροί, καί ε-γερ-θή- - σον- - ται οι εν τοίς μνη-μεί- - οις,

καί πάν- - - τες οι εν τή γή α-γαλ-λι-ά-σον- - - ται.

Νε- - - ο-ποι-είς τούς γη-γε-νείς, ο πλαστ-ουρ-γός χο-ϊ-κός χρη-μα-τί-σας,

καί σιν-δών καί τά-φος υ-πεμ-φαί-νου-σι, τό συ-νόν σοι Λό-γε μυσ-τή-ρι-ον,

ο ευ-σχή- - μων γάρ βου-λευ-τής, τήν τού σέ φύ- - σαν- - τος βου-λήν σχη-μα-τί- - ζει,

εν σοί με-γα-λο-πρε-πώς και-νο-ποι-ούν-τός με.

Δι - - ά θα-νά-του τό θνη-τόν, δι-ά τα-φής τό φθαρ-τόν με- - τα-βάλ-λεις,

α-φθαρ-τί-ζεις γάρ θε- ο-πρε-πέσ-τα-τα, απ-α-θα- - -να- τί- ζων τό πρόσ-λημ-μα,

η γάρ σάρξ σου δι-α-φθο-ράν ουκ εί- -δε Δέσ-πο- - -τα, ου-δέ η ψυ-χή σου

εις Ά - - - - δου, ξε-νο-πρε-πώς εγ-κα-τα-λέ-λειπ- -ται.

Εξ α-λο-χεύ-του προ-ελ-θών, καί λογ-χευ-θείς τήν πλευ-ράν Πλαστ-ουρ-γέ μου,

εξ αυ-τής ειρ-γά-σω τήν αν-άπ-λα-οιν, τήν τής Εύ- - - - ας Α- δάμ γε- νό-με-νος,

αφ-υπ-νώ- - - -σας υ-περ-φυ-ώς, ύπ-νον φυ- σί- -ζω- - - - ον, καί ζω-ήν ε- γεί- -ρας

εξ ύπ- - - -νου, καί τής φθο-ράς ως παν-το-δύ-να- - - -μος.

Βρο-το-κτό- -νον, αλλ' ου θε-ο- κτό- -νον, έ- - - φυ τό ππαί-σμα του Α-δάμ,

ει γάρ και πέ- - πον-θέ σου, τής σαρκός η χο-ϊ- κή ου-σί- - - - -α,

αλλ' η θε-ό- - - - της α-πα-θής δι- -έ- - μει- - -νε,

τό φθαρ-τόν δέ σου προς αφ-θαρ-σί- - -αν με-τε-στοι-χεί- -ω- - -σας, και αφ- - θάρ-

-του ζω- -ής, έ- - -δει- - -ξας πη-γήν εξ α-να-στά-σε- - -ως.

Βα-σι- λεύ- - - - ει, αλλ' ουκ αι-ω- νί- - - ζει, Ά- - - δης του γέ-νους των βρο-τών,

σύ γάρ τε-θεις εν τά-φω, Κρα-ται-ε ζω-αρ-χι- κή πα-λά- - - -μη,

τά του θα-νά- - - - του, κλεί-θρα δι- -ε- σπά- -ρα- - -ξας,

και ε- κή- - - ρυ-ξας τοίς απ' αι-ώ- - - νος ε- κεί κα-θεύ- - - - δου-σι λύ- -τρω- -σιν

α- -ψευ- δής, Σώ- -τερ γε-γο-νώς νε-κρών πρω-τό- το- - -κος.

Ωδή ζ'

Ἄφρα-στον θαύ- -μα! Ο εν κα- μί- -νω ρυ- σά- - με- - νος, τούς Ο-σί- ους

Παί-δας εκ φλο-γός, εν τά- - - φω νε-κρός, ά-πνους κα- τα- -τί- -θε- - ται,

εις σω-τη-ρί- αν η-μών τών με- -λωδούντων. Λυτρω-τά, ο Θε-ός ευ-λο- γη-τός εί.

Τετ-ρω-ται Ἄ- - - -δης, εν τή καρδί- -α δε- ξά- - με- - νος τόν τρω-θέν-τα

λόγ-χη τήν πλευ-ράν, καί σθέ- - -νει πυ-ρί θεί-ω δα-πα- -νώ- -με- - νος, εις σωτηρίαν...

Ὁλ-βι-ος τά- - - -φος! εν ε-αυ-τώ γάρ δε- ξά- -με- - νος, ως υπ-νού-ντα

τόν Δη-μι-ουρ-γόν, ζω-ής θη-σαυ-ρός, θεί-ος α- να- -δέ- -δεικ- -ται, εις σωτηρίαν...

Νό-μω θα-νόν- - - των, τήν εν τώ τά- φω κα- τά- - θε- - -σιν, η τών ό- -λων

δέ-χε-ται ζω-ή, καί τού- - -τον πη-γήν, δεί-κνυ-σιν ε- - γέρ- σε- - ως, εις σωτηρίαν...

Μί-α υπ-ήρ- -χεν, η εν τώ Ά- -δη α- -χώ- -ρισ- -τος, και εν τά- -φω,

και εν τή Ε- δέμ, θε- ό- - - της Χριστού, σύν Πα- - - τρι και Πνεύ-μα- - τι, εις σωτηρίαν...

Ωδή η'

Ἐκ-στη-θι φρίτ-των ου-ρα- νέ, καί σα-λευ-θή-τω-σαν τά θε-μέ-λι- -α τῆς γῆς,

ι- -δοῦ γάρ εν νε-κροῖς λο- γί- -ξε- - -ται, ο εν υ-ψίς- - -τοις οι-κῶν,

καί τά-φω σμικ-ρῶ ξε- -νο- -δο-χεί-ται,

ὄν Παί-δες ευ- -λο-γεί-τε, Ι-ε-ρεῖς αν- -υμ-νεί-τε,

λα-ός υ-περ-υ-ψού-τε, εις πάν-τας τούς αι-ώ-νας.

Λέ-λυ-ται ά-χραν-τος να-ός, τήν πε-πτω-κυί-αν δέ συν-αν-ί-στη- -σι σκη-νήν.

Α-δάμ γάρ τῷ προ-τέ-ρω δεύ-τε- -ροσ, ο εν υ- -ψίς- -τοις οι-κῶν,

κα-τήλ-θεν μέ-χρις Ἄ- -δου τα-μεί-ων,

ὄν Παί-δες ...

Πέ-πau-ται τόλ-μα Μα-θη-τών, Α-ρι-μα-θαί-ας δέ α-ρι-στεύ-ει Ι-ω-σήφ,
 νε-κρόν γάρ καί γυ-μνόν Θε-ώ- - με- - νος, τόν ε-πί πάν- - των Θε-όν,
 αι-τεί-ται, καί κη-δεύ-ει κραυ-γά-ζων, *όν Παι-δες...* λα-ός υπερ-υψούτε, *εις ...*

Ω τών θαυ-μά-των τών και-νών! ώ α-γα-θή-τη-τος! ώ α-φρά-στου α-νο-χής!
 ε-κών γάρ υ-πό γής σφρα-γί- - ζε- - - ται, ο εν υ- - ψίς- - τοις οι-κών,
 καί πλά-νος Θε-ός συ-κο- - φαν-τεί-ται, *όν Παι-δες...* λα-ός υπερυψού-τε, *εις ...*

– *Αινούμεν, ευλογούμεν, καί προσκυνούμεν τόν Κύριον.* + *Καταβασία*

Ωδή θ'

Μή ε-πο-δύ-ρου μου Μή-τερ, καθ-ο-ρώ-σα εν τά-φω, όν εν γασ-τρί ά-νευ σπο-ράς,
συν-έ-λα-βες Υι-όν, α-να-στή-σο-μαι γάρ και δο-ξα-σθή-σο-μαι,
και υ-ψώ-σω εν δό-ξη, α-παύ-στως ως Θε-ός,
τούς εν πίσ-τει και πό-θω σε με-γα-λύ-νον-τας.

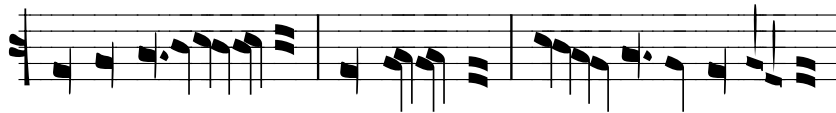
Ε-πί τώ ξέ-νω σου τό-κω, τάς ο-δύ-νας φυ-γού-σα, υ-περ-φυ-ώς ε-μα-κα-ρί-
-σθην, άν-αρ-χε Υι-έ, νύν δέ σε Θε-έ μου, ά-πνουν ο-ρώ-σα νε-κρόν,
τή ρομ-φαί-α τής λύ-πης, σπα-ράτ-το-μαι δει-νώς,
αλλ' α-νά-στη-θι, ό-πως με-γα-λυν-θή-σω-μαι.

Γή με κα-λύπ-τει εκ-όν-τα, αλ-λα φρίτ-του-σιν Ά-δου, οι πυ-λω-ροί, ημ-φι- -εσ- μέ-

-νον, βλέ-πον-τες στο-λήν, η-μαγ-μέ- - -νην Μή-τερ, τής εκ-δι- -κή- -σε- -ως,

τούς εχ-θρούς εν Σταυ- ρώ γάρ, πα- - τά-ξας ως Θε-ός,

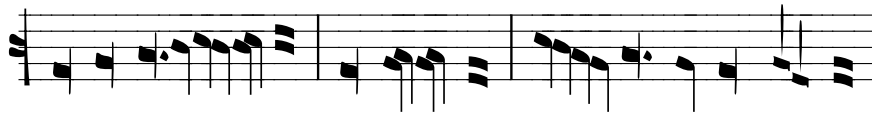
α-να- στή- - -σο-μαι αύ- θις καί με-γα-λύ- νω σε.

Α-γαλ-λι-άσ-θω η Κτί-σις, ευ-φραι-νέ-σθω-σαν πάν-τες οι γη-γε-νεΐς, ο γάρ εχ-θρός

ε- -σκού-λευ-ται Ά-δης, με-τά μύ- - -ρων Γυ-ναΐ-κες προσ-υ-παν-τά- -τω- - -σαν,

τόν Α- δάμ σύν τή Εύ- - -α, λυτ- -ρού-μαι παγ-γε- νή,

καί τή τρί- - -τη η-μέ-ρα εξ-α-να-στή-σο- - -μαι.